

50/

ensopidor -a adj. Que en-
sopeix

o animació, sense cap diversió,
ensopit. Seu, mai no vas saltar,
mai no interveus en res; ets
un ensopit || fam. lugarra-
nyar (algú) per treure'n
algú profit.

ensordidor -a adj. Que ensordeix.

ensordiment m. Acció d'en-
sordir o d'ensordir-se; l'efecte.

ensopiment m. Estat
com mig adormit, comprès
les coses, té el cap ensopit

ensopir v. tr. Causar ensopi-
ment (a algú); pron. caure algú en
ensopiment. El neuratge ha ensopit
el malalt. Estant aquí tot sol, m'he
ensopit. | fig. Es un pobre sense cap o

ensordir v. tr. fer tornar sord.
| Pron. l'hevenim sord.

ensorada f. Acció d'ensorrar
o d'ensorrar-se